

Hengellistä

W i r t f ä

Ensimmäinen:

O! minuu Jumalan! mitäs Sä
ajattelet, &c.

Toinen:

O! sitä onnettomutta, &c.

Kolmas:

Weljet, Sisaret kaikki kuin tässä
olemme, &c.

Annetut

Pawali Matin Pojalda Korhoim,
Rautalammen Pitäjässä.

Ensimmäinen.

B. I.

S! minun Jumalan! Mitäs Se ajattelet Tästä mun weisustan, jota nyt laulelan. Ah! sallinettos sinä, o! suuri Jumala! Et' awan suuni minä ja weisull walitan.

2. Voi minun sydändäni, koston ajattelen Mun endist elämäni, ja muista mielehen Jumalan sanan saarna, josta me kuulinne, Ja myös se Ruokki rauha, jos ennen olimme.

3. Me olem unhohtanet sen kaiken hyvöden, Kuin meit' on noudattanut, ain vuytän pohyden Saarnat ja Kirjko psalmit, jo ise Raamattu Meill' kaikill' olit walmitt kirkuman lailetu.

4. Jo lapsudesta kosta on armo aljektu, Ja wanhutehen saakka ain' meillen tarjottu, Sit' kosta ulostulim äitimme koldusta, Ja vielä heitot olim, niin me jo Kastesa.

5. Sen vyhän liiton armo olemme saanehet, Adamin saastaisuden pois pääldäm heittänet, Euswannet puolestamme, wannotulla walalla, Ett' kaikest woimastamme seurata Jesusta.

6. Waan niinkuin heikko liha ei taida seistä, Kuin se Wanhurstas Pyhä on meillä waatiwa,

wo. Niin uudisturen armo sen pään seurawa,
Meid' kaikild' saada taitan JEsuren pyhdällä.

7. Eski on ulos ollut täydestä woimasta, Ja
aina ilmi ollut, myös meidän seasa: Se ilmoitti
tapi meillen wiha ja rangistus, Ja saatta syn-
niin tunnoon elämän parannus.

8. Ewangelijumia sanan ihana ilmoitus, Myös
usiasti kuulla, ja armon lupaus, Kuin meillen
rauhan saarna ja uskon uudista, Eikä vain saar-
nan anna meit' perät tulutta.

9. Siis wanhat ijälliset mailman päiwistä,
Jo tosin kyllän saanet, ja hänen iloista; Rukoil-
lat wirjasti, ettet te erhehdyis HErrasta JEsu-
resta, ja Taiwan toiwosta.

10. Te nuori-kaunis kansa, nuoruden aamul-
la, Andakot teitä löydä manna kokomasta, Al-
kät myös odottako puolipäiwän saakka, Kuin
manna pojessuka pahuden helteistä.

11. Jos neljätöistä vuotta olette palvellet Ma-
ilman Ebanita, ja händä seurannet, Joutukat,
kiruhtakat kans pyhän Jaacbin, Ja perät un-
hohtakat palvelus E banin.

12 Yh'einen kansa, kaikki te nuoret vanhain
kans, Ruitosta, rukousta hartast harjoitakat;
Muutoin ei sowi tulla yhdengan taiwasen, Kuin
ei täs tahdo olla seuraja JEsuren.

Toinen.

Weisutan kuin: O JEsu Christe wistoinne,
Ps. 387.

Siitä onnettomutta, Kuin näin HErran
armo tuhlanan, Jota hän, meillen tarise,
Koska sen synniä nauti.

2. Kuin

2. Kuin HERRAN luotui päivät, Sabbathi ja myös Juhla, Synneissä suuris wistetan, Ja pahennukset saatetan.

3. Toit' hän on meille säättänyt, Ja armon sana andanut, Eit' silloin muista muinaiset, Ne rikon synnit hiemuiset.

4. Waan se on toisin muutettu, Ja synnin päiväy salattu, Sill' tehdyn syndi enemmin, Kuin miina päivän muutamain.

5. Silloin pahat kaikki kokowat, Ja heidän joukkons joutuwat, Joita on synnin palvelus, Ja kaikkalainen säästaus.

6. Siinä kiukutan ja kiroilan, Suowutan, niin myös tapellan, Jos joku heitä nuhtelis, Sen päällä he kohta karlaisis.

7. Jos joku päivän alusa, On elän HERRAN pelwosa, Jo toisin ehto puolella, Hän syndiin isens kiiuhka.

8. Moni tiennyt kyll' on lapsudest, Jumalan wihan uhkauset. Waan wäähän niitä wältännyt Ja isiansa säästännyt.

9. Min' walmis pahut täyttämän, Synnistä seura pitämän, Ei ajatellen ensingän, Valkea kuin seura synnin päällä.

10. Mond' kaunis saarna Palmenden, On julki tuotu kansallen, Waan ei ole niitä toteltu, Eit' opivemme otettu.

11. Se Miniwein kaunis kaupunki, Jos oli valion synnisti, Koss' Rona lerran ainoast, Heill saarnais HERRAN uhkaust.

12. Niin he katuman kiiuhdit, Ja HERRAN wigo jouduhtit, Kans wältit wihan ansaitun, Ja rangasturen uhkatun.

13. Kuing sullen käynen Suomen maa, Kuin sa

Sanan aina kuulla saa, Etkö sä pelkä Postoa,
Ja HERRan armon loppua.

14. Jo alkoi aika näkyä, Jolla hän tahdoi
rangaista, Wan heitti helpon kuitengi, Odot-
tain ongo katuwi.

15. Waan kuin ej kuulu katumast, Eik tule
harrast rukoust, Niin vielä wiha viimeingi,
Ansaitan aina kowembi.

16. Sillä sen kaikki tiedäsit, Ettei hän sää-
stä syndiit, Ne ajallisest rangaistan, Ja iäise-
sti waiwatan.

17. Waan joka katu syndinsä, Ja tunde pa-
hat tegonsa, Ei se HERRalda hyljätä, Waan
taiwan koton korjatan.

18. Niinkuin teli se Dawidi, Jollen jo armo
annettin, Ja ristin päälle Ruowäri, Joll Bas-
sabiä luvattin.

19. Siis hyvä tehdä pyytäkäm, JEsust ain'
aurem hystakäm, Joka on armon andaja, Ja
palkanjoikia jakaja.

20. Eit' me sen hyvän saissimme, Ja pahan
wältä woissimme, Johon meill' armo lainatton,
JEsus se kaikkein sowindo.

Kolmas.

Weikatan kuin No 262.

Sää-Weisu.

Weljet, Sioret kaikki, kuin tässä olemme,
Ja tähän seuran ratki kokoon tulimme,
Että pidon launastuux' wiesämän tämä hetki,
Myös niiden huvitux' joih' tämän walmisti.

L. W. an

2. Waan ensin muistakamme, sen pöydän H. Er.
ran päällä, Kuin nämät lahjat meillen armostas
annoi täällä, Waan millä uskallusen me niiden
tygö käym, Ellemme huokaupell johdata mielimme.

3. Hän rawise kaikki myös luondokappalet,
Ne kaikki halwimmattin, pojil myös kar iehen
Suleisest suoion anda, eif' ylönnanna heitä, Kost
he myös owat totta hänen kädensä töitä.

4. Waan hän meitä luonut järjen ja toi
men kans, Mielen ja äänen suonut, että hänen
lahjojans kiitoxella vastaanotta, nautita kohtullis
fest, Ja häändä kunnioitta aina armojans edest.

5. Milläs me eroitamme luoduišta halwimist,
Ihem ja ilmoitamme luondomme järjellist, Jol
lei rukouksilla, menoill toimellisill, Nöyrällä käy
töillä, weisuill hengellisill.

6. Jos ei taas ääni pauha, juur kaikkein ty
könä, Ja kieli taida laula, Kirjoitus-weisujaj,
Kuin sielun, hengen woima sen päälle työtä te
ke Niin ääni kaunist soinwa, ei paljon merkitse.

7. Ei H. E. Xra sitä kaho, Kuinga sanat tui
luwat, Eitä ainoastans tahdo meildä äänen pau
hinat, Waan sanon woima saakon, ja ääni lii
kuttakon, Sydämet herättäkön, hartaseen ki
topeen.

8. Eitä sydän sotutetty kiitoxen halusta, Ja
meite liikutettu hartauden woimasta, Min' ylis
käwis kaisen suun, kielen selityxen, Ja äänen
toimituxen wälewäst woitaisi.

9. Kullin on kuulla saanut Jumalan sanasta,
Jokainen myös sen tiennyt io ruoka-luguista, Et
tem me koston söisi ylönpaldisuudis, Ja waham
palwelisi, hekuman wärydes.

10. Niin ettei surmelluxi terweys tulisi, Kuin
ruu

ruumin jäsenillä, luonnostans olisi, Jos se niin tapautui pääll tunnon ilmoituksen, Niin se myös myötäns tuopi kovan rangastuksen.

11. Niin myös pidon iäman ovat valmistaneet, Ja jälkeen manhan tawan, vieraita kutsuneet, Muistoksi kuin on nähnyt, ruuminsa hedelmästä, Sen kuin nyt täs on tehnyt Aiwio-rakennusta.

12. Ei heidän sitä soisi, että joku pahennus, Kuin murhen heillen toisi, vierailda tapahduis, Sen itse turin taita ymmärtä itsestänsä, Jekainen myös sen tietä, juur kohdastansa.

13. Baikka se tapautui täällä kylä ufiast, Kuin ruumis kellän saopi, ja ruoka runsahast, Niin pahat pahennukset jo silloin wallall ovat, Riidat ja kirotukset myös ylösnousewat.

14. Sentähden Jumalalda hää päiwät hyljätän, Ja Raikkivaldialda myös ylö. karkotan, Ne heikot huokaukset, kuin niissä edestuedan, Ja kaikki palvelukset kelmottomax tehdän.

15. Sentähden kaunhisi ja niinkuin Christiw, Jolla raiihisi pitäkäm häitä nyt, Että HENra leynifesti karkosi meidän päällem, Ja meidän huokauksem kelpaisi hänellen.

16. Ja nämät nuoret rakk, joidenga muistoksi Eät merkkillinen hetki on tullut tehdyi, Myös saisit sunauksen, vimen ja menestysten, Eät olkon toivoturen, ja suolon Jumala!

17. Jloiset ikäpäivät HENra heikk' andakon, Edut, ja lahjat hyvät armostans lainakon, Että he iloikisit Aiwio-vnneestansa, Taidolla riemuhisit toinen toisestansa.

18. Räkien vihami. sten neuvot heitä kälkän ohisen, Pahansuopain myös toivot heikk' tulkon

hyväksi Tai Vilton HERa suuri sen kolla teh.
da taita, Hänen Engeleins juuri palvelusen
kautta.

19. Jumala Pyhä Hengi myds heitä hallit-
kon, Koko myds elämängin wiwista warjellon
Etä he eläsit puhydes ja puhtaudes, Itänäs
kuin seisotawat sinun kaswojes edes.

20 O HERa! heidän onna pelwosas py-
hä, Ja karsiwaisest aina sin tahtoss tytyä,
Etä he tain säadon alla sinua palvelisit, Ja
sinull Pyhä HERa kutosta weisäsit.

E O P P U.

1791 Juuri Köyhyyd 1831
Etä Kulkki palion-
keriä Läijä. Etä ei
ole riijn palion kulkke-
nut Kun vuonna 1790